

hami až do výše 500,000.000 Kč a přiměřeně prodloužil lhůtu k vyrovnání případných dlužných zůstatků z této zálohy přes lhůtu stanovenou v odst. 2. § 37 nařízení vlády ze dne 12. května 1919, č. 246 Sb. z. a n., nejvýše však na 6 měsíců; výtěžek docílený úvěrovou operací, zmíněnou v § 1 až do výše poskytnutých záloh, poplyne nejprve a přímo Bankovnímu úřadu na krytí těchto záloh.

§ 5.

Pokud se budou touto úvěrovou operací kryti dluhy uzavřené podle dřívějších zákonných úvěrových zmocnění, ruší se tato zmocnění.

§ 6.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 7.

Vládě se ukládá, aby tento zákon provedla.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Popelka v. r.

Husák v. r.

Dr. Gruber v. r.

Dr. Šusta v. r.

Dr. Kovařík v. r.

Dr. Hotowetz v. r.,

též za ministra Hanačíka.

Dr. Fatka v. r.

Dr. Mičura v. r.

Dr. Burger v. r.

Dr. Fajnor v. r.

Dr. Brdlík v. r.

Dr. Procházka v. r.

309.

**Zákon ze dne 12. srpna 1921
proti útisku a na ochranu svobody ve
shromážděních.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Kdo s někým (jeho rodinou, příbuzným neb osobou pod jeho ochranou jsoucí) zle naloží nebo mu způsobí újmu na těle, svobodě, cti, majetku nebo výdělku, nebo mu takovou újmu pohrozí, nebo vědomě využítuje bezprostředně mu hrozící tísně nebo

využije svého postavení jako úředník, učitel, duchovní nebo zaměstnavatel, chtěje tím bezprávně na něm vynutiti, aby něco konal, opomenul, nebo snašel, dopouští se útisku, bez újmy trestnosti činu podle jiných ustanovení trestních.

(2) Stávku nebo výlukou nelze považovati za újmu ve smyslu odstavce prvního, leč by byly namířeny proti jednotlivým zaměstnancům, z pohnutek národnostních, náboženských anebo politických.

§ 2.

(1) Útisk tresce se jako přestupek soudy vězením od osmi dnů do tří měsíců.

(2) Byl-li trestný čin spáchán s použitím zbraně, tresce se jako přečin tuhým vězením od jednoho do šesti měsíců.

§ 3.

Vznikla-li z trestného činu škoda na majetku nebo na výdělku, může soud vedle trestu na svobodě na návrh poškozeného k uspokojení jeho nároků soukromoprávních podle volného uvážení uložit odškodné v penězích až do výše 5000 Kč.

§ 4.

(1) Kdo úmyslně sám nebo ve spojení s jinými zmaří nebo ruší shromáždění zákonně svolané, zabráněním nebo ztěžováním přístupu osobám oprávněným k účastenství, neoprávněným vniknutím, zatlačěním osob přítomných aneb osob k řízení a zachování pořádku povolanych anebo neuposlechnutím jejich formálních nařízeních, vztahujících se ke průběhu shromáždění, bude potrestán soudem pro přestupek vězením od jednoho týdne do tří měsíců.

(2) Za přitěžujících okolností, zejména proti strůjci a účastníkům zmaření napřed smlouveného, jest naléztí na tuhé vězení až do šesti měsíců.

(3) U shromáždění, které nebylo svoláno podle zákona spolkového, jest považovati svolavatele neb osoby jimi ustanovené za osoby povolané k řízení shromáždění a ku zachování pořádku v něm.

§ 5.

Kdo neoprávněným způsobem účastní se shromáždění zákonně svolaného, obmezeného

na určitou skupinu osob, na členy některého spolku anebo na pozvané účastníky a neopustí shromáždění přes vyzvání osob, jež jsou povolány shromáždění řídit a pořádek zachovávat, bude potrestán soudem pro přestupek trestem na penězích od 100 do 1000 Kč, v případě nedobytnosti vězením od 24 hodin do jednoho týdne.

§ 6.

Pokus činů uvedených v §§ 1 a 4 jest trestný.

§ 7.

(1) Nařízení vlády republiky Československé ze dne 19. prosince 1919, č. 662 Sb. z. a n., se zrušuje. Řízení na jeho podkladě zahájená buďtež však podle něho ukončena.

(2) Dále se zrušuje § 177 zák. čl. V. z roku 1878 a § 3 zákona ze dne 7. dubna 1870, č. 43 ř. z.

(3) Pokud § 4 zákona ze dne 7. dubna 1870, č. 43 ř. z., a § 20 zák. čl. LXIII. z r. 1912 odvolávají se na tato zrušená ustanovení, nastupuje místo nich § 1 tohoto zákona.

§ 8.

Trestné činy, spáchané před účinností tohoto zákona, buďte — pokud bylo by bývalo lze stíhati je podle § 177 zák. čl. V. z roku 1878 — trestány, jsou-li tu podmínky § 1 tohoto zákona, podle ustanovení § 2.

§ 9.

Tento zákon nabude účinnosti dnem vyhlášení; provedou jej ministři spravedlnosti a národní obrany.

T. G. Masaryk v. r.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r. Husák v. r.

310.

**Zákon ze dne 12. srpna 1921,
kterým se prodlužuje lhůta k přihláškám
o důchod podle zákona o požitcích válečných
poškozců a upravuje vyplácení drahotní
přírážky k jejich důchodům.**

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Lhůta pro přihlášky o důchod vdovský, sirotčí a předkův (§§ 13, 15, 20 a 25 zákona o požitcích válečných poškozců) stanovená v § 28 téhož zákona prodlužuje se všeobecně do 31. prosince 1921.

Ukáže-li se, že nebylo ani věcného, ani osobního důvodu, kterým by promeškání lhůty stanovené v § 28 zákona o požitcích válečných poškozců mohlo býti ospravedlněno, nepřihlíží se k takové přihlášce.

§ 2.

Ministerstvo sociální péče se zmocňuje, aby dle potřeby, avšak nejdéle do 31. prosince 1921, prodloužilo též lhůtu pro přihlášky invalidů k sociálně-lékařské prohlídce, která tvoří předpoklad pro přiznání důchodu invalidního (§ 26, odst. 3., cit. zák.).

§ 3.

Válečným poškozcům a jejich příslušníkům, pro něž byla podle předchozích ustanovení lhůta k přihláškám prodloužena, dlužno vypláceti vyživovací příspěvky a státní příplatky nadále za dobu od prvního dne měsíce následujícího vyhlášení tohoto zákona (§ 1), případně od prvního dne měsíce následujícího prodloužení lhůty (§ 2), až do přiznání důchodu, jest je však sčítovati na přiznaný důchod (§ 40, odst. 2., cit. zák.).

Všem válečným poškozcům a jich příslušníkům, kterým lhůta přihlášky ve smyslu §§ 1 a 2 tohoto zákona byla prodloužena, bude od 1. května 1921 vyplácen vyživovací příspěvek a státní příplatek jako sčítatelná záloha na důchod pouze ve výši, ve které jim bude podle předpisu zákona ze dne 20. února 1920, č. 142 Sb. z a n., důchod vyměřen. Veškeré přeplatky přes to se objevivší budou poživatelům z důchodu sráženy.

§ 4.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 25. října 1920, č. 602 Sb. z. a n., o prodloužení drahotní přírážky k důchodům válečných poškozců na rok 1921, pozbývá platnosti dnem 31. března 1921.

§ 5.

Přírážku ve výši 50 procent k základním důchodům vyměřeným podle zákona o požitcích válečných poškozců jest v případech naznačených v § 42 téhož zákona vypláceti od 1. dubna 1921 až do konce roku 1921.